

styrelser og institutioner. Hvis alle ændringsforslag tænkt gennemført, ville der i årets løb blive tale om stillingsnedlæggelser af størrelsesordenen 100.000, hvilket ville nødvendiggøre direkte afskedigelse af væsentligt flere end halvdelen af dette antal samt stop for nyansættelser.

Ved beregningen af besparelserne ser Fremskridtspartiet som sædvanlig bort fra, at afskedigelse af tjenestemænd udløser udgifter til ventepenge, rådighedsløn og pension. Det er umuligt at beregne, hvor meget de tilsligtede besparelser reduceres herved, men det kan anslås, at af de afskedigede vil 30-40.000 være tjenestemænd. Til sammenligning kan henvises til, at det samlede antal aktuelle tjenestemandspensionister inden for staten, folkeskolen og folkekirken m.v. i kommentarerne til ændringsforslaget ad § 26 er opgjort til godt 50.000.

7. De i de foregående punkter anførte betragtninger er i alt væsentligt identiske med de generelle vurderinger, som regeringen foretog af Fremskridtspartiets ændringsforslag sidste år. Det samme gælder for en stor del af ministeriernes kommentarer til de enkelte ændringsforslag, der jo også for hovedpartens vedkommende er uændrede fra i fjor.

8. Et enkelt nyt ændringsforslag kræver en speciel kommentar. Det drejer sig om forslaget til ændring af finansloven § 31, hvor Fremskridtspartiet foreslår, at datoen for, hvilke love der skal indbudgetteres i finansloven, rykkes fra 1. februar til 25. marts.

Hertil bemærkes, at den nuværende formulering af finanslovens § 31 med finansudvalgets tilslutning blev indført fra finansåret 1970-71. Den tidligere benyttede formulering var ikke særlig klar og omfattede for øvrigt ikke hele den lovgivning, der gennemførtes inden for et givet finansår.

I forbindelse med præcisering af bestemmelsens indhold fastsattes også det nuværende tidsrum fra 1. februar i det foregående finansår til udgangen af det ny finansår. Begrundelsen herfor var, at den normale frist for afgivelse af regeringens ændringsforslag er 1. februar, og at en senere frist kunne skabe usikkerhed om de ændringsforslag om merudgifter ved ny lovgivning, som så skulle indpasses i den sidste mere sammentrængte del af finanslovsbehandlingen.

Regeringen må fortsat finde, at den nu benyttede frist er den mest hensigtsmæssige. I budgetmæssig henseende sikres den fornødne realisme gennem fastsættelsen af lovreserven, som justeres ved de afsluttende ændringsforslag.

9. Konklusionen af gennemgangen og vurderingen er, at regeringen må afvise Fremskridtspartiets enkelte ændringsforslag som enten uigennemførlige, urealistiske eller uacceptable i deres virkninger. Af den følgende vurdering vil det yderligere fremgå, at ændringsforslagene som helhed ikke er indbyrdes sammenhængende og — modsat den postulerede virkning — ville medføre en kraftig forøgelse af arbejdsløsheden.

Det understreges, at den følgende vurdering tager udgangspunkt i den hypotetiske situation, at en regering og et folketing kan godkende ændringsforslagene, og at disse kunne gennemføres uden hensyn til de påpegede retlige og faktiske hindringer.

10. En mekanisk optælling af Fremskridtspartiets ændringsforslag viser en formindskelse af udgifterne, netto, med ca. 22 $\frac{3}{4}$ mia. kr., jfr. oversigten i tabel 1.

Ændringsforslagene kan grupperes i tre kategorier. For det første besparelser på ca. 20 mia. kr. og en mindre forhøjelse af de almindelige indtægter på udgiftsbudgettet. For det andet foreslås det at afhænde dele af den sociale pensionsfonds obligationsbeholdning og hele bygge- og boligfondens beholdning, i alt for knap 5 mia. kr. Indtægter af denne karakter er dels af éngangskaraktér, og dels svarer de til salg af statsobligationer, der normalt ikke indregnes som indtægter ved opgørelsen af kasseunderskuddet.

For det tredje indeholder ændringsforslagene betydelige forskydninger vedrørende skatter og afgifter på finanslovens § 1.

Provenutabet på 15 $\frac{1}{2}$ mia. kr. for stat og kommune ved forhøjelse af personfradrag m.v. overføres delvis til kommunerne ved at nedsætte afregningen af kildeskat til kommunerne med 10 mia. kr. Endvidere regner man i ændringsforslagene med en forudsætning om et øget afgiftsprovenu.